

Itt tartunk!

6/2013 PJE.

„A deviza alapú kölcsönszerződések (devizában nyilvántartott forint kölcsön) elterjedésekor jogszabály nem határozta meg a deviza-alapú kölcsön fogalmát”

A volt LB. szerint

„Amennyiben a polgári jogi kötelezettségvállalások teljesítése csak meghatározott közigazgatási, közjogi intézkedések megtörténte után lehetséges, azok elmaradása a teljesítés lehetetlenülését eredményezi [Ptk. 1. § (1) bek., 4. §, 312. § (2) bek., 318. § (1) bek., 339. § (1) bek.]”

Helyesen értelmezve az LB. szavait - **polgári jogi kötelezettségvállalást**, (pl. szerződést) **csak meghatározott közjogi intézkedések megtörténte után lehetséges** (azaz Hpt-ben, Ptk-ban, számviteli tv.-ben kialakított jogszabályi környezet, ami a Kúria szerint sem volt meg) – **mivel a devizában nyilvántartott forint kölcsönnek sem elnevezése sem szabálya törvényekben nem volt kialakítva, ezért az így kialakított kölcsönszerződések lehetetlen szolgáltatásra irányultak - vagyis Ptk. 227. § (2) alapján semmiek, a Btk. 298/D. § értelmében meg bűncselekmény.**

„Ptk. 227. § (1) A szerződésben kikötött szolgáltatás valamely dolog adására, tevékenységre, tevékenységtől való tartózkodásra vagy más magatartásra irányulhat.

(2) A lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmis.”

1978. évi IV. törvény

Joqosulatlan pénzügyi tevékenység tényállását

A Btk. 298/D. §-ában írt jogosulatlan pénzügyi szolgáltatási tevékenység büntettét az követi el, aki pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet a törvényben előírt engedély nélkül végez.

E bűncselekmény tettese bárki lehet, aki ilyen tevékenységet ténylegesen ellát, akár a pénzügyi intézmény alkalmazottja, akár tisztségviselője, akár tagja. Lehet kívülálló személy is. (BK EBH 2005/1197)

A Btk. 298/D. §-a keretjogszabály, amelynek rendelkezéseit a Hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) szabályai töltik ki.

Hpt. 3. § (1) „Pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése **forintban, illetőleg devizában, valutában**” – **kógens jogszabály az intézmények számára** – a forintban, vagy devizában végezhető hitelezés

Forintkölcsön az, ahol a pénz kihelyezése és visszafizetése is forint

Devizakölcsön az, ahol a pénz kihelyezése és visszafizetése is deviza

Deviza-alapú kölcsön az, ahol a pénz kihelyezése deviza és visszafizetése pedig forint

a fentiek miatt nem lehet más értelmezése a kölcsönnek – vagy forint vagy deviza, valuta

mintha kölcsön nincs, a nemlétező szolgáltatás az a csalás, színleltetés, hazugság, megtévesztés kategória
Megállapítható, hogy minden pénzintézet, a kógens jogszabály megkerülésével, azt megsértve devizában nyilvántartott forint kölcsönt hoztak létre, aminek nem volt meg a jogszabályi háttere, ennél fogva engedélyük sem volt ilyen szerződések kihelyezésére, ezért a Ptk. 200. § (2) alapján a szerződésük semmis, a **Btk. 298/D. §-ában** írtak alapján meg bűncselekmény.

A Kúria úgy tesz, mint ha nem ismerné a jogszabályi tételeket és a LB. állásfoglalását.

6/2013 2. bek. d.) A deviza alapú kölcsönszerződés, jellemzően, nem lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés (jellemzően nem, vagy egyáltalában nem, vagy mégsem, vagy talán mégis - miért merült fel vajon a kérdés a Kúriánál)

Ptk.1. § (1) Ez a törvény az állampolgárok, valamint az állami, önkormányzati, gazdasági és civil szervezetek, továbbá más személyek vagyoni és egyes személyi viszonyait szabályozza. Az e viszonyokat szabályozó más jogszabályokat — ha eltérően nem rendelkeznek — e törvénnyel összhangban, e törvény rendelkezéseire figyelemmel kell értelmezni.

Ptk.4. § (1) A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

A teljesítés lehetetlenné válása

Ptk.312. § (1) Ha a teljesítés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért egyik fél sem felelős, a szerződés megszűnik.

(2) Ha a teljesítés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért a kötelezett felelős, a jogosult a teljesítés elmaradása miatt kártérítést követelhet.

(3) **Ha a teljesítés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért a jogosult felelős, a kötelezett szabadul tartozása alól, és követelheti kárának megtérítését.**

6/2013: „Egy kölcsönvevőtől minimálisan elvárható ugyanis, hogy a szerződést alaposan áttanulmányozza és szükség esetén az egyes általa nem érthető rendelkezésekről tájékoztatást kérjen. Ennek elmulasztása a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján a kölcsönvevő terhére esik.”

„A deviza alapú kölcsönszerződések elterjedésekor jogszabály nem határozta meg a deviza-alapú kölcsön fogalmát”

A fogyasztó, a rengeteg megtévesztő reklám hatására szerződést kötne, (köt) például autó megvételére.

Az autó-kereskedő semmilyen tájékoztatást sem ad, a **deviza-alapúság mibenlétéről**. Hitelező tájékoztató anyagával a kérelmező hazamegy és mint jogkövető állampolgár fellapozza a Ptk. – Hpt. – Számviteli törvény – jogszabályait, átböngészi a PSZÁF nyilatkozatait és azzal kellett szembesülnie, hogy „jogszabály nem határozta meg a deviza-alapú kölcsön fogalmát” - meg azt sem, hogy mi a kirovó és lerovó kötelessége hitelezőnek, fogyasztónak, mi a deviza-alapú nyilvántartás, hogyan ellenőrizhető ennek a nyilvántartása, kell-e hozzá deviza jövedelem, hogyan lehet devizában eladósodni mikor csak forint a jövedelem, stb.,- **mert szerződést kötni csak létező jog alapján, közjogi intézkedések megtörténte után lehetséges, azok elmaradása a teljesítés lehetetlenülését eredményezi.**

„Ennek elmulasztása a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján a kölcsönvevő terhére esik.” a Kúria szerint. Ki máséra?

Deviza - a forintkölcsönbe nemlétező szolgáltatás:

„Ha a Rajk-per által feltárltak nem győzték is meg a közvéleményt, a kevésbé tájékozottakat valószínűleg elbizonytalanították. S a bizonytalanság jó terep az agresszív propagandának. Rákosiék számára már az nyereség volt, hogy sokan azt gondolták, mindkét fél egyformán ködösít, **az egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz.** A Rajk-per egyik külpolitikai célja éppen az volt, hogy a vesztesre álló meccset legalább döntetlenre kihozza. Sikerült.

(A szöveg a XX. Század Intézet által 2003. november 7-én rendezett „Perek és összeesküvések” c. konferenciáján elhangzott előadás írott változata.)

Mit keres itt ez az idézet? Az idősebb - jogot, történelmet - ismerőknek nem kell magyarázni és nem is szeretnék jobban a 1945 utáni koncepciók perекbe belefolyani, de:

6/2013 PJE-t sajnos ide kell sorolni. **Megalkotása óta koncepciós perek ezrei folynak békeidőben, állítólag jogállamba Magyarországon, 2004 óta Európa közepén Európai Unió tagként.**

2010 óta az új kormány miniszterelnöke és más vezetői is kifejtették azon álláspontjukat, hogy az embereket a **bankok becsapták**, ez - mint egy 2 millió szerződést jelentet.

*„A Fidesz vezetői számos alkalommal, következetesen és határozottan állást foglaltak már a devizahitelekről. A miniszterelnök a következő kijelentéseket tette a tárgyban: "Magyarországon **bebecsálták az embereket a devizahitelezés rendszerébe.**" (2011. szeptember 12., Országgyűlés)*

*"A **bankok becsapják** az embereket, akik így tömegesen kötöttek olyan szerződéseket, amelyek alapján a profit a banké, a veszteség és a kockázat pedig a hitelfelvevő ügyfeleké." (2011. szeptember 19., Metropolis)*

*"Ezeket az embereket **becsapták, rászedték, becsalták ebbe a pénzügyi konstrukcióba.**" (2013. július 27., Kossuth rádió)*

"Az történt, hogy a bankok olyan szerződést kötöttek az ügyfeleikkel - szerintem rosszhiszeműen -, amely olyan szabályokat tartalmazott, hogy ha baj következne be, az ebből fakadó összes kockázat és összes baj az emberekre hárul." (2013. szeptember 6., Kossuth rádió)

"Az üzleti életben elfogadhatatlan, hogy csak az egyik visel kockázatot, a másik számára a nyereség garantálva van." (2013. szeptember 9., Országgyűlés)

E vélemények illeszkednek a kormány bankellenes és külföldellenes retorikájához: a miniszterelnök visszatérően nevezi népellenes bankárkormányának az előző szocialista kormányokat, saját kormányzását a bankárkorszak lezárásaként jellemzi, a **devizahiteles probléma megoldását pedig a nemzeti függetlenségért és az adósrabszolgaság ellen vívott harc részeként mutatja be.** (képmutatóan)

A kommunista kormányok 2002-2010 között hagyták, hiszen a semmittevésen és az Ország szétlopásán kívül ez a **deviza csalás volt az**, ami a gazdaságot egy kicsit felpörgette, az Orbán éra meg csak jajveszékelt, **de ők sem szüntették meg a szerződések deviza kitétséget.** (az egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz)

Természetesen, ha fenti sorok alapján nemlétezőnek tekintette volna a kormány a kölcsönszerződések deviza vonatkozását, akkor ma maximum forintkölcsönről kellene megállapítani, hogy semmis.

Orbán, hogy presztízsveszteség nélkül eljusson a 14-es választásig, „megkérte” (diktátum) a Kúriát, MNB-t, Ügyészséget, hogy találjanak ki valamit arra vonatkozóan, hogy a társadalom felé ezek a szerződések a **jog látszatát keltve elfogathatóbbá váljanak. (konceptió alkotás)**

Miután a Kúria 39 bírója „megalkotta” 6/2013 PJE-t, a (diktátum) most már széttárta kezét, nem tehet semmit - mutogat visszafele a „csúnya” Kúriára - gyorsan elszámoltatta a bankokat filléres tételekért, majd az adósok jól megérdemelt jutalmául, a DH. törvényeket is megalkotta. De biztos, ami biztos – 2015-ben még belerúgott az adósokba, mert az **EBRD-vel kötött szerződésben a (diktátum) vállalta, hogy a jövőben nem alkot olyan jogszabályt, amelynek közvetlen negatív hatása lenne a bankszektor profitstabilitására** – (jogállamban ez a leg természetesebb, meg az, hogy 2004-ben kötött 4 millió forintos tartozás mára 21 milliós lehet. (gödi családnak az esete))

(Én 67 évesen azt hittem, hogy a szemkilövető Gyurcsánynál nincs lejjebb - de van - semmilyen fegyver nem kellett békeidőben ahhoz, hogy emberek életük munkáját elveszítve, öngyilkosságba menekülve haljanak meg - csak annyi, hogy a szovjetek után a pénz hatalma diktáljon és a pénzügyi csalást törvényi szintre emelve, minden gerinc meghajoljon. Tisztelet a kivételnek.)

6/2013 mint koncepció

„A deviza alapú kölcsönszerződések elterjedésekor jogszabály nem határozta meg a deviza-alapú kölcsön fogalmát” - de megnevezte, csak a csalóét (deviza-nyilvántartását) nem.

Kúria miért nem fejtette ki, hogy mit kell jelentsen, mit kell érteni azalatt, hogy a jogszabályok hiánya - ha egyszer már elismerte.

Hazugság – a Kúria pontosan tudja, hogy mik a létező jogszabályok, ennek a mondatnak az a szándéka, hogy **felvezesse azt a koncepciót, amit 6/2013 összeségében jelenteni szeretne - elsősorban a társadalom felé.** Szándékosan összemosza, nem jeleníti meg, nem különíti el a létező jogot, amit a deviza-alapú hitelezés jelent, ahol **a devizát kölcsön adják, vagyis oda adják, fizikailag „rendelkezésére bocsájtanak”** és nem csak **„úgy tesznek, mint ha” (PSZÁF) - (mint ha - deviza nincs,** pont olyan, mikor lógni akar a gyerek az iskolából és az orvosnál úgy csinál - **mint ha beteg volna - színlel)**

Hpt.3. § (1) Pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése forintban, illetőleg devizában, valutában:

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglalt tevékenységek üzletszerűen csak engedéllyel végezhetők.

(5) Pénzügyi szolgáltatásnak devizában, valutában való végzését, valamint az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott pénzügyi szolgáltatási tevékenységet és a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet a Felügyelet az MNB előzetes véleményének kikérésével engedélyezi.

A kölcsönadás jellegadó tulajdonsága a dolog átadása a pénz átadása:

„Ptk.523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzügyi intézmény vagy más hitelező köteles meghatározott pénzügyi összeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.”

A következő hitelforma az, amit a pénzügyi intézmények létre hoztak és amit a Kúria szeretne tisztára mosni

hitel előtt:

pénzügyi intézmény rendelkezik 10.000 devizával - az ügyfél nem.

hitel után:

pénzügyi intézmény átváltja a 10.000 devizát forintra, Kúria szerint csak átszámolja.

Hiába végzem el papíron az **átszámítást** attól még a **10.000 deviza ott marad az asztalon és nem lett belőle forint.** Forint csak akkor fog rendelkezésre állni, ha a két különböző devizát kicserélem, mégpedig úgy, hogy (pl. váltószám 200) az asztalra teszem a **2.000.000 forintot is.** Ezt a műveletet a **pénzügyi intézmény csak átváltással tudja megvalósítani.**

Ebből kifolyólag pénzügyi **intézménynél marad 10.000 deviza** viszont az átváltás eredményének megfelelő forint összeg (2.000.000) az nem – **ügyfél rendelkezik az átváltás eredményének megfelelő (2.000.000.) forint összeggel. (kölcsön)**

Mivel az átváltás különálló jogügylet a kölcsönszerződéstől, ezért akár megtehetette a hitelező és a fogyasztó, hogy a forint kölcsönt úgy kapja, hogy a pénzügyi intézmény 10.000 devizát átvált (mondjuk 8 forint nyereséggel) és ennek a nyereségnek fejében kevesebb kamattal tudja a forint kölcsönt kihelyezni.

Ebben az esetben már nem beszélhetünk deviza-alapúságról csak - forint kölcsönről.

„A deviza alapú kölcsönszerződés megkötésekor a kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza, kamatfizetési kötelezettsége ugyanakkor a szerződéskötés idején jellemző forint kölcsönre irányadó kamatlál jelentősen alacsonyabb legyen.”

Amennyiben ez igaz lenne akkor a Kúriának csak egy egyszerű kérdésre kell válaszolnia:

A hitelezők miért nem a jogszabálynak megfelelő devizát adták kölcsön a fogyasztói szerződéseikben? – „irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen” – mindkét verzióknak ugyan az a kamata, ugyan olyan az elszámolása, hiszen minden mozzanatát a törvényben létező deviza-alapú (deviza-átadás) kölcsönszerződésre építettek, csak annyi volt a különbség, hogy **jogkerülő magatartásukkal a deviza helyett forintot adtak kölcsön.**

A kérdés még mindig ugyan az, miért nem a devizát adták kölcsön? – hiszen ebben az esetben nem csak törvényes lenne a deviza-alapú kölcsönszerződés, hanem a fogyasztó is jobban járt volna. (pl. külföldre utazik)

Persze tisztában vagyok a csípőből jövő válasszal „*A deviza alapú kölcsönszerződés megkötésekor a kölcsönvevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza,*”

De ez megint csak **a koncepció (megtévesztés) része**, hiszen sosem volt tömeges deviza, vagy deviza-alapú hitelezés Magyarországon, most is csak **forint hitelezés történt**, csak másnak hazudják.

„kölcsönvevő szándéka (mindig) arra irányul(t,) hogy forintban jusson a kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza” (Magyarországon itthoni fizetéssel HUF)

Az, hogy a pénzügyesek a **tilos szerződésüket - az országot olcsósággal tele reklámozva** valaminek elnevezett - kölcsönt kínáltak, attól még az **mind forint szerződés volt.**

„Devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint.” (9 szó, szépre sikeredett magyar mondat)

Mennyivel értelmesebb lenne a létező jogszabályra alapján megfogalmazni ezt a mondatot –

Devizakölcsön az, ahol a pénz kihelyezése és visszafizetése is devizában történik. (11 szó)

Vajon miért keveredik bele a devizakölcsön a deviza-alapuba, semmi más célja ennek, mint a **káosz megteremtése, a tények rendjének összekeverése, hiszen kell valami után rendet csinálni.** (általános elv az uralomnak)

„Devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint. Jogszabályi tilalom hiányában a felek szabadon határozhatják meg a kirovó pénznemet (szabad számolás elve). (hitelező kirója magára az adósságot – kölcsönt ad)

A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani”

A káosz után értelemszerűen jönnie kell a megoldásnak „*ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani”*

A hitelező számára a jogszabály betartása kötelező, a PSZÁF engedélyében levő kógens normától még közös megegyezéssel sem térhet el.

Hpt. 3. § (1) *Pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése forintban, illetőleg devizában, valutában, végezhettek*, ami azt jelenti, hogy deviza kölcsön az, amit devizában nyújtanak és devizában fizetnek vissza, **deviza alapú meg az a szerződés, amiben a kölcsön nyújtása devizában történik és a visszafizetése pedig forintban.**

A fenti jogszabályban nincs olyan kitétel, hogy a deviza-alapú kölcsönt a hitelező forintba köteles nyújtani. Itt ütközik ki a koncepció igazi lényege, jogszabályok tartalmának elhallgatása, jogszabályok átértelmezése, új definíciók megalkotása, a fogyasztói érdekek teljes elhallgatása, megtagadása, mind annak érdekében, hogy a hitelezők jogosulatlan pénzügyi tevékenységüket, jogkerülő magatartásukat, törvénybe ütköző erkölcsstelen szerződési gyakorlatukat megvalósító szerződéseket életben tartsák. (diktátum érdekében)

EMLÉKEZTETŐ

a DH. törvények hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségével
kapcsolatos perekkel foglalkozó konzultációs testület
2016. szeptember 28. napján tartott üléséről – nem más, mint „szerecsen mosdatás”

6/2013 „A deviza alapú kölcsönszerződések megkötésére azért került sor, mert az adós célja az volt, hogy a forint kölcsönszerződések esetén irányadó kamatnál alacsonyabb kamattal jusson kölcsönhöz”

„**adós célja az volt**” még a feltételezését is kizárják annak, hogy bármi más is lehetne az adós célja.

Tisztában vagyok vele, hogy a (diktátum) után a **39 Kúriai bíró is bármire képes**. Képesek voltak arra, hogy a - mint egy 2 millió szerződés - **megkötésekor a 39 bíró jelen legyen és látta – hallotta**, hogy a kérelmező (pl. az autó kereskedésben) **határozottan azt kéri, hogy „forint kölcsönszerződések esetén irányadó kamattal alacsonyabb kamattal jussak kölcsönhöz” – mégpedig úgy, hogy devizában szeretnék eladósodni.**

Az autó kereskedő rohan a hitelezőhöz, hogy újságolja a jó hírt, megint itt van egy „pancser”, aki deviza-alapú kölcsön után sóvárog, tegyük meg neki azt a szívességet, hogy ingét-gatyáját ráköltse a mi forint kölcsönünkre. (aztán ha rájött, hogy átvertük, legfeljebb felkötötte magát)

„**2010. június 11-én hatályba lépett, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről** szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet (THM 2. rendelet) 2. § (1) bekezdése szerint a devizahitel a forinttól eltérő pénznemben folyósított és törlesztett hitel, míg a **deviza alapú hitel devizában nyilvántartott, de forintban folyósított vagy törlesztett hitel**. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvénynek (továbbiakban: Hpt.) az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a nehéz helyzetbe került lakáscélú hitelt felvevő fogyasztók megsegítése érdekében szükséges módosításáról szóló **2010. évi XCVI. törvény 1. §-ával megállapított, 2010. szeptember 27-től hatályos 200/A. § (1) bekezdése szerint, deviza alapú a hitel-, a kölcsön-, illetve a pénzügyi lízingszerződés, ha azt devizában tartották nyilván vagy devizában nyújtották és forintban törlesztik.**

A devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló **2011. évi LXXV. törvény 1. § (1) bekezdés 1. pontja szerint** az adott törvény és a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban devizakölcsön a természetes személy, mint adós vagy adóstárs és a pénzügyi intézmény között létrejött olyan kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás, **amelynél a kölcsön nyilvántartási pénzneme euró, svájci frank vagy japán jen és a hiteladós törlesztési kötelezettségét forintban teljesíti. Megállapítható tehát, hogy a jogszabályok igen következetlen megnevezéseket használtak a konstrukció elnevezésére, és az egyes jogszabályok részben eltérő módon definiálták a deviza alapú kölcsönt.**”

A fentiekből látszik, az az erőlködés, ahogy megpróbálják 2010 előtti szerződést a - **semmit - utólag értelmezni** - **jogszabályi környezetbe bújtatni.**

Koncepció - amiért az egész PJE-nek létre kellett jönnie, valamilyen jogszerűséget fel kellett állítani annak érdekében, hogy ezeket a szerződéseket életben lehessen tartani. (pl. Szász Károly válasza a Kúriának 2013.)

Azt a gyakorlatot, amit a hitelezők „összehoztak” azt nem lehet másképp definiálni, mint a színlelt szerződés tipikus példája, (a csalás szándékával) a jogszabályok megkerülésével, ebből a Kúria legnagyobb igyekezetére sem tudott belőle mást kihozni. Most már elmondhatjuk, hogy van a bíróságokra kötelező érvényű színlelt szerződési meghatározás, ami „nem lehet semmis, nem ütközik jogszabályba, nem ütközik a jóerkölcs tilalmába”, csak egyszerűen színlelt. (oszt jónapot)

Szerződésben meghatározott pénzösszeg

A kölcsönszerződés tárgya a szerződés lényeges eleme, ezért erről a feleknek egymással meg kell állapodniuk. (Ptk. 205. § (1) bek). A szerződés tárgya tehát az a pénzösszeg, ami a szerződésben szerepel, valamint azt oda is adtak, ez pedig a forint.

A szerződés tárgyát ki lehet fejezni bármilyen pénznemben. Forint kölcsön esetében a szerződés tárgya egy forint összeg. Deviza kölcsön esetében a szerződés tárgya egy deviza összeg.

Harmadik lehetőség nincs. A szerződés tárgya NEM lehet egy másik - meg nem kötött és nem szolgáltatott szerződésnek - az elszámolása.

6/2013 pedig pont ezt hozta össze.

„A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem).”

A magyar fizetésű adós nem tud devizában eladósodni és nem is ígérhet ilyent, hiszen nincs más jövedelme csak forint. Ebből kifolyólag csak egy színlelt szerződésbe tud belemenni, mert a hitelező sem kívánt devizában teljesíteni, ő is csak színleli a devizát, hiszen csak forintot folyósít.

Jelen szerződésekben a fogyasztó teljesen függetlenül akaratától, vagy megköti a színlelt szerződést, vagy le kell mondania álmai autójáról, hiszen forint hitelt azt senki nem akart adni, mert azon a nyereség nagyon minimális volt. **(a magas forintkamat csak ürügy volt a csalásra, nem pedig ok - ha csak a „Tőkén” múlik - morális okokból nincs finanszírozás, kölcsön meg pláne)**

6/2013 „A deviza alapú kölcsönszerződés nem színlelt szerződés. Egy szerződés akkor színlelt (Ptk. 207. § (6) bekezdés), ha mindkét szerződő fél valódi üzleti akarata tudatosan eltér az általuk ténylegesen megtett szerződési nyilatkozatuktól.”

Amikor a Kúria a (diktátum) érdekében megtéveszt - (konceptiónál – elképzel)

A feleknek a „ténylegesen megtett szerződési nyilatkozatuk” az a forint szerződés, hiszen hitelező forintot nyújt, fogyasztó meg forintot fizeti vissza.

„mindkét szerződő fél valódi üzleti akarata tudatosan eltér” - nem kívánnak deviza szolgáltatást nyújtani egymásnak, sem a kölcsönt (kirovó) sem annak visszafizetésék (lerovó) nem kívánják devizában teljesíteni egymásnak.

hitelező azért, mert annak beszerzése csökkentené az elérhető nyereségét (2013. PSZÁF. Szász Károly „Ezen kívül a forint/svájci frank árfolyam alakulásában további bizonytalanságot jelent az, hogy – **CHF bevételek hiányában – a CHF úgy szerezhető be, hogy a HUF bevételeket váltják EUR-ra, majd azt CHF-re** (keresztárfolyam-változás hatása)”

fogyasztónak meg nincs devizája, mert forint a jövedelme és a bankszámlája is

ezért a forintban nyújtott kölcsönben színlelik a deviza-meglétét három szóval: - mértékadó devizanem CHF

Ptk.207. § (1) A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

A fogyasztó nem tudja értelmezni a - mértékadó devizanem CHF -fogalmát, (mert nem volt még ilyen az országban) mert pénzügytelment nincs konszenzus arra vonatkozóan, hogy miért nem a CHF devizát kapja kölcsön. **Így aláírja a szerződést, bele megy a színlelésbe, annak tudatában, hogy így olcsóbbá vált a forint kölcsöne. (reklámok hatása)**

„Ptk.205. § (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre”

Az, hogy a szerződések után, évekkel később a 6/2013 PJE-ben direktn módon - a Ptk.205. § (1) teljes kizárása mellett határozzák meg a szerződéskötés legfontosabb elemét - forint kölcsön deviza-alapúságát - (aminek nincs jogszabályi háttere) – az ilyen eljárás nem lehet más csak Alkotmányellenesen – koncepció - ami elfogadhatatlan Európai jogállamban.

Semmivel sem különb a 6/2013 megalkotása, mint a 45 utáni koncepció peréké.

Az **ÁVH (kommunista pártállami diktatúra részben titkosan tevékenykedő államvédelmi szervezete volt 1948 és 1956 között.)** összeállította a hamis vádat, a bíróság teljesen függetlenül minden jogszabály, bizonyíték és tanúvallomás ellenére **ítéletet hozott a váddal azonosan, mert ez volt a diktátum utasítása, elvárása.**

Azért „deviza nyilvántartású” a forint hitel, mert egy „kockás” papíron vezetnek ennek „kiszámítását” - hiszen a hitelezőnek egyetlen – egy hivatalos nyilvántartásában, könyvelésében sincs benne a deviza kölcsön, mint deviza kiadás. (ha van bármelyik hitelezőnek csak be kell mutatnia) „Ez az átszámítás nem jelent pénzváltást, csupán a folyósított összegnek, illetve a törlesztett összegeknek a teljesítéskori árfolyam alapján történő kiszámítását.”

Tulajdonképpen el is érteztünk a korai Orbán által is emlegetett **csalás, becsapás lényegéhez**, hiszen a hitelező ebben a formában tudta legnagyobb nyereségét realizálni, **nem kellett neki devizát beszerezni, nem kellett devizát kölcsön adni, csupán a nemlétező csaló szolgáltatására a nyereségét bezsebelni.**

GK EBH 1999/113. Pénzügytelment által adott kölcsön esetében a kölcsönös színlelés vizsgálatánál annak is jelentősége van, hogy a pénzügytelment a kölcsönszerződés megkötése előtt és a szerződés megkötésekor betartotta-e a reá vonatkozó szabályzatban írt feltételeket. Ennek bizonyítása a pénzügytelmentet terheli [Ptk. 207. § (3) és (4) bek., Pp. 164. § (1) bek.].

„A felülvizsgálati kérelem alapján továbbra is kérdés volt, hogy a hitelyújtás a II. r. alperes részére történt-e, vagyis a peres felek között létrejött kölcsönszerződések színlelték voltak-e. Színlelt szerződés esetén a felek közös akarata arra irányul, hogy azt a szerződést, amely a jognyilatkozatok alapján keletkezne ne kössék meg, illetve ezzel elleplezzék a valóságos akaratuknak megfelelő szerződést. A szerződés színlelt voltát a felek rendszerint eltitkolják. Ezért a perbeli esetben – amikor pénzügytelment ad kölcsönt – a kölcsönös színlelés megállapításánál jelentősége van annak is, hogy az I. r. felperesi **pénzügytelment betartotta-e azokat az ügyviteli szabályokat, amelyek előírják, hogy kinek és milyen feltételekkel milyen fizetőképesség mellett adható kölcsön.**

Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.052./2012/7. sz.

„A kölcsönszerződés alapján a bank az ügyfél részére devizát nem bocsát a rendelkezésére, sem effektíve, sem átvitt, jelképes értelemben. Devizához ezen ügylet keretei között a kölcsönvevő semmilyen módon és mértékben nem juthat, kizárólag forintot bocsát rendelkezésére a hitelező. Miután az adósnak devizát nem nyújt a hitelező, illet nem bocsát a rendelkezésére, ezért az adósnak nincs is mit eladnia a hitel folyósításakor — a bank részéről a folyósításakor nem történik devizavétel (az ügyfélnek nincs eladható devizája).

A kölcsön jogügyletben devizaértékesítés — eladás és vétel — tehát nem történik, ezért az eltérő vételi folyósításkori, és eladási törlesztési árfolyamon a hitelező különbözeti árrést nem alkalmazhat. „Mintha vétel” és „mintha eladás” jogilag nem létezik — értelmezhetetlen —, a „virtuális szolgáltatásért” pedig legfeljebb „virtuális ellenérték” jár.”

PK BH 1995/342

Idegen pénznemben történő marasztalás esetén a késedelmi kamat mértékét az adott pénznemre meghatározott pénzpiaci kamat mértékének alapulvételével kell meghatározni [Ptk. 231. § (1)-(2) bek., 301. § (1) bek., 339. § (1) bek., 360. § (1)-(2) bek.; 1979. évi 13. tvr. 32. §; 58/1991. (IV. 13.) Korm. r. 1. §].

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos. A perbeli esetben **a külföldi felperes a belföldi kötelezett alperes ellen érvényesített szerződésen kívül okozott kár megtérítése iránti igényt, így helytállóan állapították meg az eljárt bíróságok az 1979. évi 13. tvr. 32. §-ának alkalmazásával, hogy a kereset elbírálása során a magyar jog szabályait kell alkalmazni.**

Az alperes, mint a kárért felelős személy helyett jogszabály folytán helytálló kötelezett a felperes idegen pénznemben felmerült kárát köteles megtéríteni, amely nem vitásan pénzbeli követelés, pénztartozás. A Ptk. 231. §-ának (1) bekezdése értelmében a pénztartozást a teljesítés helyén érvényben levő pénznemben kell megfizetni. A (2) bekezdés azt is meghatározza, hogy a más pénznemben meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam alapulvételével kell átszámítani. A fentiekből következik, hogy az alperes fizetési kötelezettsége, mint kirovó pénznem a jogszabály értelmében, forintban merül fel. Ettől függetlenül, abban az esetben is, ha a jogosultnak közvetlenül nem idegen pénznemben teljesít, mert erre nincs lehetősége, vagy azt a devizajogszabályok nem teszik lehetővé, a teljesítés idején érvényben levő árfolyam alapulvételével történő teljesítése eredményeként a forint leértékeléséből bekövetkező valorizációt már figyelembe veszi. A kirovó pénznem ténylegesen idegen pénznem, mert az alperes átutalása folytán az MNB a károsult külföldi jogosultnak devizát fizet.

A magyar jogszabályok alkalmazása során azt kell vizsgálni, hogy a kártérítést késedelmesen kifizető kötelezett, köteles-e és ha igen, milyen mértékű késedelmi kamatot fizetni. A Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése értelmében a kötelezett akkor is késedelmi kamat megfizetésére köteles, ha a tartozás egyébként kamatmentes volt, a kamat mértékét ez a rendelkezés évi 20%-ban állapítja meg. Miután az alperes kártérítő kötelezettsége pénztartozás, a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése értelmében késedelmi kamat-fizetési kötelezettsége - általa sem vitatottan - fennáll. Az évi 20%-os mérték azonban a magyar jogrendszer egészéből és a Ptk. rendszeréből is következően kizárólag forintban történő marasztalás esetén irányadó. **A perbeli esetben a felperes kára idegen pénznemben merült fel, és a fentiekben kifejtettek szerint - miután ténylegesen DM-et kap kézhez - a teljesítés is idegen pénznemben történik.** Ezért az átszámítás nélkül forintban történő marasztalás és teljesítés hiányában a felperes keresetére a Ptk. 301. §-ának a kamat mértékére vonatkozó rendelkezését nem lehet alkalmazni. Erre tekintettel alakult ki a Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott azon az ítélkezési gyakorlata (Pf. III. 20. 701/1990. sz.)

PÜ BH 2006/111

Az idegen pénznemben fizetendő kártérítés – mint tőketartozás – után a kamat is ebben a pénznemben jár, mértékét a teljesítés helyén fizetendő kamat határozza meg [Ptk. 231. § (2) bek., 292. § (1) bek., 301. §].

A német állampolgárságú felperes 2002. július 19-én Budapesten balesetet szenvedett gépkocsijával. A balesetet az L. A. által vezetett gépkocsi okozta, amely az alperesnél kötelező felelősségbiztosítással rendelkezik.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a megalapozott és ezért számára is irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság jogi álláspontjától eltérő jogkövetkezésre jutott.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a sérült gépkocsi javításával kapcsolatban általános forgalmi adót nem fizetett.

Kétségtelen, hogy a károsult jogosult a gépkocsi műszakilag teljes értékű helyreállítása érdekében szakszervizi szolgáltatás igénybevételére. A számlával igazolt szakszervizi javítás költségeit a biztosító az általános forgalmi adó összegével együtt köteles megtéríteni. A kártérítés általános szabályai szerint ugyanakkor kárának összegét a károsult köteles bizonyítani. A bizonyítás nyilvánvalóan az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 3. § a) pontja, 4. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján az általános forgalmi adó alanya által a javítási költségről kiállított számla alapján lehetséges. A számla kiállítása okirati bizonyító erővel tanúsítja, hogy az adott szolgáltatással kapcsolatban az állam (jelen esetben a német állam) javára adóbefizetés történt, melynek összegét a számla kiállítója a szolgáltatást igénybe vevő károsultal hátrította át. Ily módon a kifizetett áfa összege a Ptk. 355. § (4) bekezdésében meghatározott, a károsultat ért vagyoni hátrány kiküszöböléséhez szükséges költségként jelentkezett a károsultnál. A károsult valóban maga jogosult dönteni arról, hogy a gépkocsit egyáltalán kijavíttatja-e, illetve a kijavításhoz milyen megoldást vesz igénybe. Amennyiben azonban nem igazolja, hogy a javítással összefüggésben általános forgalmi adó befizetés történt, összegét a szolgáltatónak megfizette (és visszatérítésére sem jogosult) az állított, de nem bizonyított, illetve jelen esetben fel sem merült kárért a biztosító nem köteles helytállni.

Szintén fiktív feltételezésen alapul az a felperesi álláspont, hogy ha a károsult az elvileg legjobb szolgáltatást, a szakszerviz által történő javítást nem veszi igénybe, a sérült gépjárműben értékcsökkenés marad fenn, [a Ptk. 355. § (4) bekezdésében meghatározott, vagyonban keletkezett értékcsökkenés] melynek összege pontosan az igényelt általános forgalmi adó összegével egyezik meg. Az összegszerű egyezés fikcióján túl nyilvánvalóan bizonyítatlan feltételezésnek kell tekinteni azt az állítást, amely szerint a teljes értékű műszaki helyreállítás kizárólag áfa-fizetéssel járó szakszervizi javítás útján valósulhat meg.

Ebből következően a másodfokú bíróság megalapozatlan, az elsőfokú bíróság pedig megalapozott döntést hozott a javítási költség áfa-vonzata iránt támasztott kereseti kérelemmel kapcsolatban.

Az alperes alapos okkal támadta a jogerős ítéletnek a késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezéseit is.

A felperes javítási költségnek megfelelő kára idegen pénznemben, euróban keletkezett. A tőke kamata az eredeti pénztartozás járuléka, melyet a főtartozás összegén felül a tőke idegen használatáért kell a károsult részére megtéríteni. A kamat tehát járulékos szolgáltatás, mely a főtartozás jogi sorsát osztva kártérítési jellegét változatlanul megőrzi. A károkozás maga is kötelemfakasztó jogi tény, akárcsak a szerződés. A kártérítés eltérő szabályaiból következően a követelés esedékessége szerint egyébként irányadó, a 2002. évi XXXVI. törvény 5. §-ával még nem módosított Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott kamatmérték a felek jogviszonyában nem alkalmazható. A kártérítés mint a pénztartozás jogcíme egységességéből az is következik, hogy – a másodfokú ítélet rendelkezésével ellentétben – nincs jogi lehetőség a tőkekövetelés idegen pénznemben, a kamatkövetelés forintban történő megállapítására és a kétféle pénznemben történő teljesítésre kötelezésre. A kifejtett okokból a kamatfizetésre kötelezéssel annak a reparációja történt meg, hogy a jogellenes károkozó magatartás következtében költséző felperes a javítási költség összegével nem rendelkezett, pénzének használatát más számára kellett biztosítani. Ebből következően az ügyleti kamatra vonatkozó Ptk. rendelkezések [Ptk. 231. § (1) és (2) bekezdés, 292. § (1) bekezdés] figyelmen kívül hagyásával is helyes az elsőfokú ítélet jogi álláspontja, amely szerint az idegen pénznemben meghatározott tőketartozás után a késedelmi kamat is a teljesítés helye szerinti pénznemben és mértékben jár a károsultnak. A bírói gyakorlat által elfogadott, a nemzetközi pénzpiacra irányadó 4% LIBOR kamat mértéket a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően szintén alkalmazhatónak találta.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti indoklásbeli pontosítással helybenhagyta.

(Legf. Bír. Pfv. VIII. 22.006/2004. sz.)

PK BH 1999/405

Külföldi károsult gépkocsijában jelentkezett kár összegének megállapítása és a marasztalás módja [Ptk. 355. § (4) bek., 231. § (1) bek., 292. § (1) bek.; 58/1991. (IV. 13.) Korm. r. 1. § (3) bek.; Pp. 182. §].

A német állampolgárságú és Németországban lakó felperes 1996. augusztus 24. napján Magyarországi területén közúti balesetet szenvedett akként, hogy a tulajdonában álló személygépkocsijába hátulról behajtott S. Zs. a személygépkocsijával.

A Ptk. 231. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a pénztartozást a teljesítés helyén érvényben lévő pénznemben kell megfizetni. A Ptk. 292. §-ának (1) bekezdése pedig kimondja, hogy pénztartozás esetén a teljesítés helye a jogosult lakóhelye. Ebből az következik, hogy a Németországban lakó és német állampolgár felperes megalapozottan követelhet kára német márkában történő megtérítését. Tekintettel arra, hogy a kamat osztja a főkövetelés sorsát, a Legfelsőbb Bíróság töretlen gyakorlata szerint a törvény idézett rendelkezése a kamat mértékére is irányadó. Emiatt a német márkában meghatározott marasztalási összeg után a kamatot is az e pénznemre irányadó szabályok szerint kell meghatározni, és nincs jogi lehetőség annak forintra való átváltására és az után a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdésének alkalmazására. Helyette az e pénznemre vonatkozó és a késedelem idején hatályos pénzüpiaci átlagkamat számítható fel.

A fent kifejtettek következtében a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárás során, most már az Igazságügyi Műszaki Szakértői Bizottság kirendelése útján, a fent rögzített elvek alapján, meg kell határoznia a felperes személygépkocsijának a kár bekövetkezése idején fennállott forgalmi értékét. Emellett a Magyar Nemzeti Bank megkeresése útján be kell szerezni az alperes késedelmének idején hatályban volt és a német márkára irányadó pénzüpiaci átlagkamat mértékére vonatkozó adatokat. Ezek ismeretében kerül a másodfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy a jogszabályoknak megfelelő döntést hozhasson.

A fentiek érdekében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275/A. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. (Legf. Bír. Pfv. VIII. 22.007/1998. sz.)

Talán így érthető honnan vette a Kúria 6/2013 joganyagát, a baj ott van, hogy a 6/2013 koncepció a színlelésről szól, hiszen nincs deviza szolgáltatás a szerződések mögött - nem úgy, mint a fenti jogesetekben - ahol a káresemények deviza kitétsége a külföldi állampolgárok jogán keletkezett.

A Kúria a színleltséget, a diszpozitivitás elméletével próbálja elmagyarázni, palástolni.

diszpozitivitás

„Meggzavazta az Országgyűlés a devizahitelek forintosításáról szóló törvényt, amelynek következtében jövő év elejétől a pénzügyi intézmények átváltják - svájci frank esetében 256,47 forintos, az eurónál 308,97 forintos, a japán jennél pedig 2,163 forintos árfolyammal - a devizában nyilvántartott hiteltartozásokat.” Értelmezzük:

a hitelező 2010 előtt forintban nyújt kölcsönt a fogyasztónak, aki forintban volt köteles teljesíteni, majd 2010 után a svájci frank esetében 256,47 forintos árfolyamon a kormány ÁTVÁLTATJA a forint hitelt forint hitellel úgy, hogy a 6/2013 értelmezésben csak átszámolják, persze az adósok érdekében. - NO COMMENT -

*6/2013 „Devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint. Jogszabályi tilalom hiányában a felek szabadon határozhatják meg a kirovó pénznemet (szabad számolás elve). A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel **a tartozás devizában van meghatározva**, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban rója le. Ez a megoldás tekintendő a Ptk. 231. § (1) bekezdésében tételesen is rögzített főszabálynak, melytől a felek a diszpozitivitás elvéből fakadóan szabadon eltérhetnek, az eltérés lehetőségére e körben a Ptk. 231. § (1) bekezdése kifejezetten utal is.”*

A kölcsön teljesítése úgy kezdődik, hogy a hitelező kiadja a kezéből (tulajdonából) a kölcsön tárgyát, míg ez nem teljesül addig a fogyasztó nem tartozik semmivel. **A Kúria értelmezése szerint, a felek konszenzusa először arról szól, hogy a fogyasztó milyen devizában szeretne eladósodni.** Miután megtárgyalták, hogy az adós melyik devizában fog tartozni, CHF, innen már **a jogszabályban foglaltak szerint járnak el** - „Ptk.523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.” - **és megkötik a forintkölcsönt.**

„A választások után összeült új Orbán-kormány folytatni akarta az új magánjogi törvénykönyv kodifikációs munkálatait, és ezért hozott egy kormányhatározatot (1129/2010. (VI.10.) Korm. határozat. az új Polgári

Törvénykönyv megalkotásáról), amelyben újból felhatalmazták **Vékás Lajos professzort**, hogy a leendő új magyar polgári törvénykönyv tervezetét dolgozza ki.”

VÉKÁS LAJOS A diszpozitív szabályozás elve és az elv kérdőjelei a gyakorlatban

„A szerződéses viszonyok körében is vannak kötelező (kógens) jogszabályok, amelyektől a felek egyező akaratával sem térhetnek el. A kógens rendelkezésektől eltérő szerződéses kikötés – függetlenül attól, hogy azt a törvény kifejezetten kimondja-e vagy sem – semmis.

Kógens szabályokat ad a Ptk. mindenekelőtt olyan esetben, amikor a szerződő feleken kívüli érdekek: harmadik személyek, esetleg egy nagyobb közösség érdeke vagy a társadalom erkölcsi értékrendjének védelme kívánja meg a kötelező normával történő beavatkozást a szerződő felek autonómiájába.

Kógens normákra van szükség ezenkívül ott is, ahol a szerződő felek jogi egyenjogúsága és mellérendeltsége mögött a gazdasági egyensúlyban, illetve a szakismeretben és informáltságban olyan hiány állapítható meg, amely a szerződés tartalmának meghatározására is nagymértékben kihat.

Ilyen helyzetnek minősülnek elsősorban a fogyasztóval kötött szerződések. Ezek szabályozásánál a Ptk. kógens normákkal védelmi szabályokat állít fel a gyengébb fél érdekeinek hatékony érvényesítésére.

A fogyasztókat védő szabályokat a törvény tematikusan helyezi el, azaz a konkrét kérdés megválaszolásánál állít fel külön normákat a fogyasztó védelmére. Ezeknek a normáknak kógens jellegét és a tőlük való eltérés semmisségét a Ptk. (6:100. §) félreérthetlenné teszi.

Ilyen nyitott norma található a szerződés általános rendelkezései között is, mint például a nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütköző szerződés semmisségét kimondó szabály a 6:96. §-ban. A jogrend védelmét szolgálják ezenkívül a szerződések világában is a Ptk. közös alapelvei, amelyek a Bevezető rendelkezések között találhatóak.

Ilyen védelmi jellegű alapelvek:

a jóhiszeműség és tisztesség elve [1:3. § (1) bek.], az adott helyzetben általában elvárható magatartás követelménye [1:4. § (1) bek.] a joggal való visszaélés tilalma [1:5. § (1) bek.].

Olyan kivételes esetekre, amelyekben az egyik fél a diszpozitív szabályozás nyújtotta lehetőséget meg nem engedhető módon a maga javára használja ki, és a felek közötti kívánatos egyensúlyi helyzet így létrejött kirívó megbomlását konkrét kógens szabály hiányában nem lehet orvosolni, a Ptk. generálklauzula formájában megfogalmazott elvi tételei adnak beavatkozási lehetőséget a bíróság számára.

a diszpozitív és a kógens normák közötti különbségtétel nem jelent általános normatani kategóriaként kezelhető megkülönböztetést. Ez a distinkció csak a magánautonómia világában, elsősorban tehát a magánjogban érvényes, a magánautonómia területén kívül nem értelmezhető”

A diszpozitív (eltérést engedő) a magánjogban érvényes szabály - lényeges feltétel - nem ütközhet jogszabályba.

A jogi személynek, mint a hitelezők, csak belső működésében létezik a - diszpozitív - eltérés lehetősége.

A hitelezők működésének kógens feltételei vannak, mint a **PSZÁF engedély, a jogszabályok kötelező betartása**, tipikusan ilyen a „Hpt. **210. § (1) A pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban** vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet.” – ettől közös megegyezéssel sem tud eltérni. (ráutaló magatartás, postagalamb nem lehetséges)

A 25/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította:

„A jogállamiság egyik fontos alkotóeleme a jogbiztonság, amely egyebek között megköveteli, hogy - az állampolgárok jogait és kötelességeit a törvényben megszabott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák, - meglegyen a tényleges lehetőség arra, hogy a jogalanyok magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely jogszerű magatartást visszamenőleges érvénnyel ne minősítsenek jogellenesnek.

A jogbiztonság e két alapvető követelménye közül bármelyiknek a figyelmen kívül hagyása összeegyeztethetetlen az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, s így alkotmányellenes.

Teljesen nyilvánvaló ugyanis, hogy egy jogállamban senkit sem lehet felelősségre vonni olyan jogszabály megsértése miatt, amelyet az érintett személy nem ismert és nem is ismerhetett, mivel azt vagy egyáltalán nem hirdették ki, vagy utólag hirdették ki és visszamenőleges érvénnyel léptették hatályba.

Ugyanez értelemszerűen irányadó a kötelezettségek utólagos megállapítására is. (ABH 1992,131,132.)

„Teljesen nyilvánvaló ugyanis, hogy egy jogállamban senkit sem lehet felelősségre vonni olyan jogszabály megsértése miatt, amelyet az érintett személy nem ismert és nem is ismerhetett,” visszautalva a Kúria elfogadhatatlan Ptk. 4. § álláspontjára és a hitelezők pereikben többszöri erre való hivatkozására.

Az sem lehetséges jogállamban, hogy a fogyasztók 2010 előtt megkötött szerződéseit, amik törvényben nem léteztek, így azt a fogyasztó nem is ismerhette, azt utólag a Kúria jogalap nélkül úgy definiáljon 2013-ban, hogy az a bíróságokra kötelező érvényű, ami egyben azt is jelenti, hogy a felekre is visszamenőlegesen határoz meg jogot és köteleiséget.

Az sem lehetséges jogállamban, hogy a 2010 előtt megkötött szerződéseket, – jogszabályok létezése nélkül - azok elmaradása hiányában a felelősséget, 2010 után a 6/2013 koncepció alapján a fogyasztók terhére lehessen értékelni.

A pénzügyintézetek sem hivatkoznak szinte semmi másra, mint a 6/2013 PJE-ben a Kúria ezt határozta, azt határozta, így döntött meg úgy döntött, – Mi ez, ha nem visszaható jogalkalmazás, vagy értelmezés. - Mikor volt ismert a PJE-ben megfogalmazott állítások a szerződés idején – semmikor. Pont ilyen a pénzügyintézetek szerződésai – semmilyenek - semmisek.

Visszaléptünk az egypártrendszerbe

Visszamenőleges Kúriai „jogalkotás” - koncepció perek a nemlétező devizára - középárfolyam 256 forinton a nemlétező devizára – a forinthitel átváltása 256 forinton forinthitelre.

2010 előtti „közjogi intézkedések” hiányában a koncepció megalkotása és léte miatt, a „becsapott és becsalt” fogyasztók kárára és felelőségére 2010 után.

A koncepció perekben meghozott „halálos ítéletek” végrehajtása következtében, az iparágga fejlődött behajtók nyomán - a teljesen kifosztott adósok mehetnek az utcára, az elkeseredettebbek meg a Dunának - mert ez a diktátum „jövő” képe, mind ezt „szabad demokratikus jogállamban” Európa közepén. A 7. cikkely már 2014-15 ben aktuális lett volna, de ami késik az nem múlik. (Dakota közmondás)

A Kúria 39 bírójának több oldalra volt szüksége, hogy „elmagyarázza” koncepcióját a „deviza-alapú” szerződések vonatkozásában, pénzügyintézetek szerint azzal, hogy **három szó** oda van biggyesztve - **mértékadó devizanem CHF** – egy papírra, **ezzel a kölcsön devizanemét a felek kitérítették.**

A fogyasztóknak ebből a három szóból kellett megérteniük;

- i) 6/2013-ban foglaltakat,
- ii) 10/2013. számú gazdasági elvi határozat (kétnemű árfolyam)
- iii) **„jogszabály nem határozta meg a deviza-alapú kölcsön fogalmát”**
- iiii) 2/2014. számú PJE határozatban levőket
- iiiii) 1/2016 PJE-t és a többi hasonló „dogmát”

Kúria értelmezésében a fentieket a felek, hitelező és az alperes átbeszélték. Ebből fakadóan az „**általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztónak**” pontosan tudnia kellett 2009-ben, hogy a **jövőben megszületendő koncepció** miről is fog szólni és ennek értelmében a szerződése nem **színelt, nem jogszabályba ütköző** és a jogszabály nem létezése, annak nem tudása, pedig nem ad felmentést a Ptk. 4.§ (4) bekezdésére sem.

a tájékoztatás teljes elmaradása, fogyasztó megtévesztése „havi fix deviza konstrukció”

A hitelezők elhallgatta **fix deviza konstrukció (annuitás)** lényegét, ezzel becsapták az összes ügyfelüket, mert a fogyasztók annyit tudtak, tudhattak erről, hogy „**árfolyamváltzás esetén a futamidő – azonos törlesztő részletek mellett – meghosszabbodik és ennek elszámolása a futamidő végén történik.**”

A rablás mintapéldája:

„annuitásos törlesztéssel működő kölcsön, (fix deviza konstrukció) ez azt jelenti, hogy az adott kamatperióduson belül nem változik a hitel törlesztőrésze, így mindig egyenlő összegekben van fizetve a tartozást.

Ha így lenne, de a – deviza-alapú rablásában - nem így van.

Hitelezők „elfelejtették” tájékoztatni arról a fogyasztókat, hogy a havi törlesztőrészlet az úgy van beállítva, hogy már az első törlesztőrészlet se legyen elég a tényleges részlet nagyságához képest, ezért minden hónapban marad egy maradvány érték, amit a következő hónap **elszámolásában tőkésít.**

Az így keletkező fix törlesztőrészletben egyre kevesebb jut a tőkére és több a kamatra, így szinte folyamatosan csak kamatot fizet az adós - **ezért nem csökken az adósága** – viszont a „**futamidő – meghosszabbodik és ennek elszámolása a futamidő végén történik.**” – **így soha nem visszafizethető, a felperes havi fix konstrukciója.**

Időnként kénytelen korrigálni, ezt különböző trükkökkel oldja meg.

Például egy szerződési iraton **2.500.000 Ft. a kölcsön összege** és a törlesztő **41.937 forint, 96 hónapra.** Ha **2.500.000** osztjuk **96 db.** havi törlesztő részlettel akkor **26.041** forint havi törlesztés lenne. A **41.937 forint és a 26.041 forint** különbözete az **15.896 Ft.**

Ennek a 15.896 forintnak kellene fedeznie a kamatot, árfolyam különbségét stb.

Mivel ez az összeg szándékosan kevesebb mint az a valóságban lenne, ezért mindig marad valamennyi összeg, amit a következő hónap **elszámolásában újra elszámolnak. (tőkésítenek)**

Az így keletkező és felgyülemlett (**tartozást**) - „**ennek elszámolása a futamidő végén történik.**” - ugyanilyen módszerrel fizettetnek tovább, ezért lehetséges az, hogy „**4 millió forintos tartozás mára 21 milliós lehet.**” és gyakorlatilag az „**adósrabszolgaság**” tipikus példája, ami ellen Orbán „küzd” és vívja **48-as szabadságharcát.**

„devizahiteles probléma megoldását pedig a nemzeti függetlenségért és az adósrabszolgaság ellen vívott harc részeként mutatja be.”

Ez a fajta átverés - megtévesztés már nem fér bele a polgárjogi kategóriába, csak a Btk. csalás kategóriába, hiszen nem csak az **árfolyam változásból állt 15.896 forint**, ami „**nem volt előre látható**” – hiszen pl. egy 2009. második félévében keletkezett szerződés vonatkozásában, már nem felelt meg a valóságnak.

A 2007-ben indult nemzetközi válság 2008-ban már Magyarországon is éreztett hatását, láthatóvá vált a devizák elszabadulása, így teljességgel alaptalan ez a mentegetőzés:

A 6/2013. számú PJE a tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban indokolása során egyértelművé tette, hogy az nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére. Ahogy arra a Legfelsőbb Bíróság a BH2012/7/G.4. számon közzétett elvi határozatában már rámutatott, a pénzügyi intézménynek nem kellett arról nyilatkoznia, hogy a hosszabb távra kötött szerződés ideje alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa. Ilyen tartalmú tájékoztatási kötelezettséget egyébként nem is lehetne teljesíteni, mert az árfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható, kiszámítható mértéke, illetve korlátja, különösen hosszú időintervallum esetén.

hiszen már rendszeresen benne voltunk a válságban 2009. második felében.

2.P.XX.20.551/2019/16/I.

„66 - Az alperes (Lombard) akként nyilatkozott, hogy az ügyintéző kifejezetten arra hívta fel a figyelmet, hogy az árfolyamváltozás kockázata nem reális, a törlesztő részletek fix összegűek, pár tízezer forint eltérés lehet csak a devizaalapú finanszírozás miatt a futamidő végén.” (több ítéletben is fellelhető)

Nem vitatható a hitelezők hazug, képmutató magatartásuk, hiszen szinte minden autós hitelt fix kamatozásra köti blanketta szerződéseikben, (nem a kérelmező választja) annak érdekében, hogy a fent levezetett rablást véghez lehessen vinni.

A tájékoztatási kötelezettség

Az Unióban markánsan védik az esélytelenebb fogyasztókat a profi pénzintézetekkel szemben.

2/2011. (XII. 12.) PK véleményének 2. pontja alapján is:

„Vélelem szól amellett, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan, előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg. A fogyasztóval szerződő fél ezt a vélelmet csak akkor tudja sikeresen megdönteni, ha kétséget kizáróan bizonyítja: a szerződéskötést megelőzően biztosította annak lehetőségét, hogy az adott feltétel tartalmát a fogyasztó befolyásolhassa és a fogyasztó e lehetőséggel nem élve fogadta el a feltételt.”

Miről nem tájékoztatták a hitelező (jogelődök) a fogyasztókat: másképp megfogalmazva, mitől emelkedhetett a havi törlesztőrész összege

- 1) mennyi az ügyleti kamat tételes és %-os mértéke és ez konkrétan hogyan alakítja a teljes tartozást
- 2) van-e árfolyamrész, ennek mennyi a mértéke és ez konkrétan hogyan alakítja a teljes tartozást
- 3) milyen módszer szerint számolja a felperes az árfolyamokat; vannak egyéb költségek, amiket fizetni kell és ez konkrétan hogyan alakítja (mennyivel növeli) a tartozást
- 4) havi törlesztő részlet összegéből mennyi a tőke, mennyi a kamat, és az árfolyamrész a kamatban milyen; összegben és mértékben kerül elszámolásra
- 5) miben rejlik a CHF alapúság lényege, ennek milyen kihatása van a tartozásra; mit jelent a kirovó és lerovó pénznem; mennyi **a kölcsön és a havi törlesztés összege CHF-ben;**
- 6) a kötelem biztosítéka a vételi jog, az elidegenítési és terhelési tilalom, illetve a törzskönyv felperes általi őrzése a jogviszony idejére, ezek érvényesítésének módját és következményeit.
- 7) A két deviza kamatkülönbsége törvényszerűen megjelenik az árfolyamban, azaz a deviza alapú kölcsön hosszú távon nem lehet olcsóbb, mint a forintkölcsön, mert a kamatparitás miatt az árfolyamváltozás hosszabb távon szükségszerűen semlegesíti a kamatelőnyt, **ennek kimutatása**

A fentiek kitárgyalása lenne az a tájékoztatás, ami adná a fogyasztó számára azt a lehetőséget, hogy döntését megalapozottan és felelősségteljesen meghozhassa. *93.13.1.EGK irányelv IV.cikk (2) bekezdésében foglalt világos*

és érhető megfogalmazású követelménye, vagy figyelemmel az Európai Unió Bírósága C-186., és C-51/17. számú ügyben született ítéletekre. (stb.) **A pénzüzetek egyedi blanketta szerződésai meg nem ilyen.**

A hitelezőnek nem csak az árfolyam változásai miatt kellett a fogyasztót tájékoztatni, hanem az összes változó vagy változtatható körülmény miatt, ami kihatással van a törlesztő részlet vagy a teljes visszafizetendő összeg nagyságára. A fenti tájékoztatások teljesen hiányoznak a fogyasztói szerződésekről.

Joggal vetődik fel a kérdés: ugyanazon peranyag tekintetében az ország különböző bíróságai, miért hoznak szöges ellentétű ítéleteket, hiszen a - jogalkotó által létrehozott - jogszabályi környezetből kell döntéseiket meghozni. (pestiesen - ugyanabból a kottából játszanak)

Ezek az egymásnak ellentmondó ítéletek bizonyítják legmarkánsabban a koncepció létét, hiszen a pénzüzetek gyakorlatát elutasító ítéleteket meghozó bírók, nem követik a 6/2013 koncepciót, nem hajlik meg gerincük a diktátum előtt, nem félnek a retorziótól, vállalják az esküjükben megfogalmazottakat és a jogszabályi keretek között hozzák meg döntéseiket, **nem valami felsőbb utasításra, vagy elvárára.**

Ennek ellentéte az, amikor a bíró bemásolja ítéletének indoklásába az összes koncepció PJÉ változatot, nincs saját gondolata, csak ismételtetik a hitelezőkkel együtt, a koncepció „dogmát”.

Igen, a bíróságokat is le lehet járatni, de ezt csak saját maguk tudják megvalósítani, a jogellenes döntésekkel, meg mint a Pécsi Törvényszék (kijavítják, kilövik, meggyógyítják) – példamutató hozzáállással - **„ott tartunk, hogy adósnak szerencséje volt”** (igen – az adósnak is lehet mázlija, hogy 2010 után nem mindjárt a bitófára került, hanem előbb kifosztották)

Tehát ott tartottunk, hogy az adósnak szerencséje volt, és őt nem világosították fel, idézőjelben mondom persze, akkor hivatkozhat arra, hogy ő nem is tudott erről a kockázatról. Ebben az esetben érvényessé nyilvánítjuk a szerződést, mert az érvénytelenségi ok kiküszöbölhető az által, hogy az adóst egy soha nem emelkedő deviza árfolyamon tekintjük adósnak, tehát a törlesztési kötelezettségeinek a szerződéskötés kori árfolyamon kell eleget tennie.

így minden világos

vagy az a „Jogállami megoldás”, hogy a peres felek egyikétől a Kúria főbírája elnézést kér és megígéri, hogy többet ilyen nem fog előfordulni. (úttörő becsületére - szavát adja)

„Wellmann azt írja, hogy intézkedésére az adósoknak kedvező határozat már nem szerepel a legfőbb bírói testület honlapján, mert véleménye szerint az ellentétes a bíróság korábban hozott jogegységi határozatával. (nem a koncepció alapján döntöttek) A kollégiumvezető tulajdonképpen elnézést kért levelében és egyben megígérte a Bankszövetségnek, hogy a jövőben igazodni fognak a Kúria ítélezési gyakorlatához”. (Magyar Nemzet)(Nem fognak eltérni a koncepció peres gyakorlatától.)

Mindezek alapján összefoglalva elmondható, hogy a szerződés akkor tekinthető érvénytelennek, ha már a szerződéskötés pillanatában olyan jogi hibában szenved, amely alapján lehetetlen, hogy a felek által szándékolt joghatást kiváltsa.

Teljesen lényegtelen, hogy mik a jogszabályok vagy azoknak mit kell jelenteniük és az is mindegy, hogy az iratok mit bizonyítanak vagy egyáltalán léteznek, mert a koncepciót követő bíróságok számára csak az létezik, amit utasításkén előírnak számára a diktátum érdekében. Erről szólnak a „koncepció” perek.

Magyarországon mióta létezik az, hogy a **bírók „ellenségei”** a peres feleknek a (devizahiteles) **fogyasztóknak**. Nem volt ilyen, csak mióta 6/2013 létezik, meg a **politikai üldözés korában létezhetett a társadalom ellensége a „vérbíró”**

2010 előtt megkötött szerződések a megkötés pillanatában az alábbiak miatt érvénytelenek – semmisek;

- i) **devizanyilvántartású hitelezéshez, az idevonatkozó törvények hiánya, jogszabályok nemlétezése.**
- ii) **a pénzintézetek a fenti jogszabályok hiányában, a *Btk. 298/D. §-ba* ütközően létrehozott gyakorlatuk.**
- iii) **jogszabályok hiányában a fogyasztó megtévesztése, megkárosítása, a semmis színlelt szerződésekkel.**

Itt tartunk! K. L.